

Mới Thoảng Hôm Qua*(Phỏng Dịch)**Tôn Thất Thiều*

Mới hôm qua như mình còn trẻ mãi,
 Hương thời gian ngọt tựa hạt mưa bay,
 Đời là chỉ một trò chơi giông duỗi,
 Thoảng gió chiều nhẹ vượt ánh đèn lay.

Ngàn thân tượng huy hoàng xây mộng ước,
 Cả lâu đài trên bãi cát hôm nay...
 Bóng đèn trùm ngày đêm trôi lá lướt,
 Tôi bàng hoàng vui hết tháng năm dài.

Mới hôm qua như mình còn trẻ mãi,
 Biết bao chiều men rượu đợi lời ca,
 Biết bao nhiêu lạc thú cuốn chân ngài,
 Mắt có môi mà nhìn chưa tới chốn.
 Rồi tuổi trẻ như thời gian lẩn trốn,
 Đâu biết rằng đời là cả trăng sao,
 Ôi nhớ nhung những lời nói ngọt ngào,
 Nghe réo rắt trong hồn đầy mộng ước,

Ngày hôm qua khi trăng còn xanh mướt,
 Thời gian trôi cứ ngỡ chuyện thiên đường,
 Tôi giông chơi giữa lứa tuổi dư hương,
 Không nhìn rõ tương lai đầy ngang trái.
 Đây trò chơi của muôn nghìn sắc thái,
 Nhóm lửa hồng bừng dậy đã phai mau,
 Bạn bè ơi có hiểu được lòng nhau,
 Xa là hết chỉ mình tôi còn lại.
 Bao lời ca mượn đây niềm oan trái,
 Chưa tỏ lời đã mượn đắng lên môi,
 Ôi thời gian tuổi trẻ đã qua rồi...

TTT (2012)**YESTERDAY WHEN I WAS
YOUNG***RoyClark*

The taste of life was sweet as rain upon my tongue.
 I teased at life as if it were a foolish game,
 The way the evening breeze may tease a candle
 flame.
 The thousand dreams I dreamed, the splendid things
 I planned
 I'd always built to last on weak and shifting sand.
 I lived by night and shunned the naked light of the
 day
 And only now I see how the years ran away.
 Yesterday when I was young
 So many happy songs were waiting to be sung,
 So many wild pleasures lay in store for me
 And so much pain my dazzled eyes refused to see.
 I ran so fast that time and youth at last ran out,
 I never stopped to think what life was all about
 And every conversation I can now recall
 Concerned itself with me and nothing else at all.

Yesterday the moon was blue
 And every crazy day brought something new to do.
 I used my magic age as if it were a wand
 And never saw the waste and emptiness beyond.
 The game of love I played with arrogance and pride
 And every flame I lit too quickly, quickly died.
 The friends I made all seemed somehow to drift
 away
 And only I am left on stage to end the play.

There are so many songs in me that won't be sung,
 I feel the bitter taste of tears upon my tongue.
 The time has come for me to pay for
 Yesterday when I was young...